

RIIGI TEATAJA

Nr. 54.

27. juunil 1934.

Nr. 54.

- Art. 451. Kohtute seaduse §§ 229, 230 ja 231 muutmise seadus.
452. Kinnisvarade müügi osas Tsiviilkohtupidamise seaduse muutmise seadus.
453. Riigi- ja omavalitsuse teenijate pensioniseaduse täiendamise seadus.
454. Piirituse ja alkoholiliste jookide müügi seaduse muutmise ja täiendamise seadus.
455. Jõuvankrite seaduse täiendamise seadus.
456. Eesti-Läti veterinaarkonventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.
457. Kaubalaevade omanduse ja vastutuse seaduse täiendamise seadus.
458. Avalikul enampakkumisel müügi osas Balti eraseaduse muutmise dekreet.
459. Piirivalve ohvitseride, kaitseväge-ametnike ja üleajateenijate paigutustasude seadus.
460. Hobusepasside määruse muutmise määrus.
461. Metsa, soo või raba põlengute kustutamiseks käsutatud isikutele tasumaksmise määrus.
462. Määrus homöopaatsete ravimite kohta.
463. Mürgiste taimekaitsevahendite ja kahjurite tõrjevahendite müügi määruse täiendamise määrus.
464. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.
465. Vekslite tempelpaberite kohta määruse muutmise määrus.
466. Halliste Ühis pangale moratooriumi pikendamise määrus.
467. Keila Ühis pangale moratooriumi pikendamise määrus.
468. Teadaanne kuldfrangi kursi kohta tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmisel.
469. Raudteel tasuta sõidu ja veo määruse muudatus ja täiendus.
470. Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste muutmise ja täiendamise määrus.
471. Tartu linnatapamaja taksid.

451. Kohtute seaduse §§ 229, 230 ja 231 muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 15. juunil 1934.

Kohtute seaduse (Sead. Kogu XVI köide) §§ 229, 230 ja 231 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 229. Kui riigikohtunik, kohtunik või kohtu-uurihaiguse või kehalise vigastuse tõttu on kestvalt võimetu oma ametikohuste täitmiseks, siis vaadatakse ta Riigikohtu üldkoosoleku korraldusel arstlikult läbi vastavas pensionikomisjonis.

Läbivaatamise tulemused esitatakse Riigikohtu üldkoosolekule, kes läbivaadatu töövõimetuks tunnustamise korral ta paneb ette Riigivanemale ametist vabastamiseks, läbivaadatu töövõimeliseks tunnustamise korral aga lõpetab toimetuse.

§ 230. Kui prokuratuuri esindaja haiguse või kehalise vigastuse tõttu on kehtvalt võimetu oma ametikohuste täitmiseks, siis vaadatakse ta Kohtuministri korraldusel arstlikult läbi vastavas pensionikomisjonis.

Kui läbivaadatu on pensionikomisjoni poolt töövõimetuks tunnustatud, siis vabastab Riigivanem Kohtuministri ettepanekul ta ametist. Läbivaadatu töövõimeliseks tunnustamise korral lõpetatakse aga toimeetus Kohtuministri korraldusel.

§ 231. Kaebused rahukogu ja kohtupalati määruste peale, mis tehtud § 228 põhjal, antakse kahenädalasel tähtajal arvates määruste teatamise päevast ja lahendatakse kõrgema kohtu poolt samuti selle üldkoosolekul.

Tallinnas, 15. juunil 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Kohtuminister.

452. Kinnisvarade müügi osas Tsiviilkohtupidamise seaduse muutmise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 18. juunil 1934.

Tsiviilkohtupidamise seaduse (VSK XVI k. 1914 a. v.) § 1886 kaotab maksvuse.

Tallinnas, 18. juunil 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller
Kohtuminister.

453. Riigi- ja omavalitsuse teenijate pensioniseaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 18. juunil 1934.

Riigi- ja omavalitsuse teenijate pensioniseadust (RT 123/124 — 1924) täiendatakse § 18¹ järgmises redaktsioonis:

§ 18¹. Riigikohtunikud, kohtunikud ja kohtu-uurijad, kes lahkuvad ametist vanuse ülemmäära kätte jõudmise tõttu ja kes on olnud kohtunikkude palgaastmetes ettenähtud kohtadel teenistuses vähemalt 12 aastat ja astunud sellesse teenistusse enne 1. jaanuari 1920, kui neil ei ole pensioni õigust muu-

del alustel, saavad pensioni ühesuurusel määral nendega, kellele makstakse pensioni tabel nr. 1 järgi samapikkuse Eestiaegse teenistuse eest, kuid veneaegse teenistuse arvessevõtmisel.

Tallinnas, 18. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Joh. Müller

Kohtuminister.

454. Piirituse ja alkoholiliste jookide müügi seaduse muutmise ja täiendamise seadus.

Antud dekreedina Riigivanema poolt 18. juunil 1934.

I.

Piirituse ja alkoholiliste jookide müügi seaduse (RT 50 — 1927) §§ 5, 6, 37 ja 38 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 5. Alkoholiliste jookide müügi luba võib anda restoranidele, asutustele, seltsidele, klubidele, Göteburgi süsteemi alusel tegutsevatele alkoholimüügi ühingute restoranidele, laevade, rahvusvahelistele vagunite, heategeva või üldkasuliku otstarbega toimepandavate pidude, raudteejaamade ja näituste einelaudadele kõigi alkoholiliste jookide või ainult õlle või veini müügiks.

§ 6. Alkoholiliste jookide müügi kohtades annab alkoholiliste jookide müügi avamiseks loa maksudevalitsuse direktor, linnades — kohaliku linnavolikogu, valdades — kohaliku vallavolikogu ja alevites — kohaliku alevivolikogu arvamist ära kuulates.

Alkoholiliste jookide müügi avamiseks loaandmise ohvitseridekogudes, üleajateenijatekogudes, sõduritekodudes ja kaitseliidukodudes otsustab Majanduseminister kokkuleppel Kaitseministriga, politseinikkude kodudes, piirivalve ohvitseride kogudes ja piirivalve üleajateenijate kogudes — kokkuleppel Siseministriga, raudteejaamades, rahvusvahelistes vagunites ja laevadel — kokkuleppel Teedeministriga.

Seltside, ühingute, klubide või muude koondiste pidude ja näituste einelaudadele annab peo või näituse kestvuseks loa alkoholiliste jookidega kauplemiseks kohalik maksuinspektor kokkuleppel kohaliku prefektiga või viimase volitusel kohaliku politseikomissariga.

§ 37. Piirituse ja alkoholiliste jookide müük on keelatud palvapäeval, suurreedel, esimesel ülestõusmise pühal, esimesel jõulupühal ning valimiste või hääletuse algusest kuni lõpuni Riigivanema ja Riigikogu valimiste ja rahvahääletuse päeval kogu riigis ja kohalikkude omavalitsuste volikogude valimiste päeval valimise piirkonnas.

See eeskiri ei käi piirituse ega alkoholiliste jookide suurmüügi kohta tehastest ja ladudest kuivõrd see toimub edasimüüjaile.

Siseministril on õigus korra alalhoidmiseks müügi aega kohalikkudele nõuetele vastavalt piirata või müüki ajutiselt sulgeda.

Alkoholiliste jookidega kauplemise aja ja korra määrab ohvitseridekogudes, üleajateenijatekogudes, sõduritekodudes ja kaitseliidukodudes Kaitseminister, politseinikkude kodudes, piirivalve ohvitseride kogudes ja piirivalve üleaja-

teenijate kogudes Siseminister ja raudteejaamade, rahvusvaheliste vagunite ja laevade einelaudades — Teedeminister.

§ 38. Linna- ja alevivolikogudel ning ajutistel maavalitsustel on õigus anda sundmäärusi tervishoidlikkude nõuete kohta neis alkoholiliste jookide müügikohtades, mille avamise puhul küsitakse kohaliku omavalitsuse arvamust. Sundmäärused kuuluvad Siseministri kinnitamisele.

II.

Sama seadust täiendatakse § 37¹, 37² ja 37³ järgmises redaktsioonis:

§ 37¹. Nendel päevadel, mil alkoholiliste jookide müük ei ole keelatud (§ 37), võib alkoholiliste jookide müük kohaltarvitamise õigusega müügi-asutustes toimuda:

1) restoranides ja kohaltarvitamise õigusega õllekauplustes kella 7 kuni kella 23;

2) linnades linnavalitsuse, alevites alevivalitsuse ja maal kohaliku vallavalitsuse poolt eriti määratud restoranides ja kohaltarvitamise õigusega veinikauplustes — kella 9 kuni kella 1 öösel;

3) linnades politseivalitsuse poolt, ära kuulates linnavalitsuse arvamuse, eriti määratud restoranides kella 9 hommikust kuni järgmise päeva kella 6 hommikul;

4) suvituskotades politseivalitsuse poolt, ära kuulates kohaliku omavalitsuse arvamuse, eriti määratud restoranides 1. maist kuni 1. oktoobrini kella 10 hommikul kuni kella 3 öösel.

Seltside, ühingute, klubide või muude koondiste poolt korraldatavate tähtsamate pidude puhul võib kohaliku prefekti või viimase volitusel kohaliku politseikomissari loal p.p. 1, 2 ja 4 ettenähtud müügi-asutustes alkoholiliste jookide müük kesta kuni järgmise päeva kella 6 hommikul.

Pühapäeval ja pühadel ei või alkoholiliste jookide müük käesolevas paragrahvis tähendatud müügi-asutustes alata enne kella 12.

Kohalikkudel omavalitsustel ei ole õigust neid müügiaegu piirata.

§ 37². Seltsi, ühingu, klubi või muu koondise ruumides, kus puudub luba alkoholiliste jookidega kohaltarvitamiseks kaubelda, keelatakse alkoholiliste jookide hoidmine ja tarvitamine.

Erandeid eelmises lõikes tähendatud seltside, ühingute, klubide või koondiste kohta võib teha Majanduseministeerium kokkuleppel Siseministeeriumiga.

§ 37³. Kohaltarvitamise õigusega müügi-asutistes võivad võõrad enne alkoholiliste jookide müügiaja lõppu ostetud jooke veel tunni aja jooksul, arvates müügiaja lõpust, tarvitada ja müügi-asutuse ruumides viibida.

III.

Sama seaduse §§ 12 ja 13 kaotavad maksvuse. Kõik nimetatud paragrahvide alusel linna-, maa-, alevi- või vallavolikogude poolt või kohalikul rahvahääletamisel tehtud otsused tunnustatakse tühiuks.

Tallinnas, 18. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

K. Selter

Majanduseminister.

456. Jõuvankrite seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. juunil 1934.

I.

Jõuvankrite seadust (RT 30 — 1929 ja RT 112 — 1931) täiendatakse §§ 3¹ ja 15¹ järgmises redaktsioonis:

§ 3¹. Ajutistel maavalitsustel on õigus võtta erimaksu ühekordsete vabaveo lubade väljaandmisel veoautodelt ja autobustelt reisijate ja kauba veoks ühes kaubasaatjatega. Lähemad eeskirjad vabaveo kohta annab Teedeminister.

Teedeminister määrab ühtlasi maksustamise viisi ja maksumäärad.

Erimaksust sissetulnud summad kantakse vastava ajutise maavalitsuse teedekapitali arvele.

§ 15¹. On juhtimisloa omanik karistatud veoautoga või autobusega vabaveo teostamisel liiklemise ja vabaveosse puutuvate määruste rikkumise eest, siis võtab loaandja talt loa ära esimesel korral kaheks kuuks, teisel korral kuueks kuuks. On loasaaja rohkem kui kaks korda ülaltähendatud süütegude eest karistatud, siis võtab loaandja igal juhul loa ära jäädavalt.

Seadusjõusse astunud kohtuotsusest saadab kohus ära kirja juhtimisloa väljaandnud maavalitsusele.

II.

Käesolev dekreet hakkab maksuma avaldamisega.

Tallinnas, 20. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

456. Eesti-Läti veterinaarkonventsiooni kinnitamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. juunil 1934.

§ 1. Tunnistada kinnitatuks Eesti-Läti vaheline veterinaarkonventsioon, kirjutatud alla Riias 17. veebruaril 1934.

§ 2. Avaldada ühes käesoleva dekreediga konventsiooni prantsusekeelne tekst eestikeelse tõlkega.

Tallinnas, 20. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

Jul. Seljamaa

Välisminister.

Eesti-Läti Veterinaarkonventsioon.

Eesti Vabariigi Riigivanem ja Läti Vabariigi President, olles veendunud, et loomataudide tõrje võib olla tulemusriikas ainult asjasthuvitatud riikide ühise ja tiheda koostöö alusel,

Teisest küljest, üksmeelselt tunnustades, et igasugune aktsioon, mille eesmärgiks on kergendada rahvusvahelisi loomade ja loomasaaduste vahetusi, peab eeskätt sihitud olema veterinaar-sanitaarse tegevuse paremale järjele tõstmiseks kõigi abinõude ärakasutamisega, siia hulka arvatud tihedam omavaheline koostöö,

on otsustanud sõlmida käesoleva konventsiooni ja on määranud sel otstarbel oma täisvolinikkudeks, nimelt:

Eesti Vabariigi Riigivanem:

Tema Ekstsellentsi Härra Julius Seljamaa, Välisministri,

Läti Vabariigi President:

Tema Ekstsellentsi Härra Voldemars Salnais'e, Välisministri, kes, pärast oma heas ja nõutud vormis leitud täisvolituste vastastikku esitamist, on leppinud kokku järgnevais eeskirjades:

I. Üldeeskirjad.

Artikkel 1.

Kõrged Lepinguosalised võtavad tarvitusele kõik seadusandlikud ja administratiiv abinõud, mis vajalikud selleks, et kindlustada ühist, mõjuvat ja tihedat koostööd loomataudide tõrje alal ja kohustuvad:

1) organiseerima ühtlasel alusel veterinaar-sanitaar järelevalvet kõikide asutiste ja ettevõtete üle, mis omavad üldise tähtsuse loomataudide tõrjes, loomariigist päritolevate toodete üldises tervishoidlikus järelevalves ja seroloogiliste ning muude mikroobiliste kultuuride valmistamises ja nendega kauplemises,

2) kooskõlastama ühisel alusel mõlemas riigis maksvusel olevat veterinaar-administratiiv seadusandlust, mis üles seaks ühtlased põhimõtted loomataudide diagnoosiks, taudipiirkondade ja karanteenide kindlaksmääramiseks, taudide tõrjeks ja nende kaitseks kui ka loomade ja loomasaaduste transpordiks.

Artikkel 2.

Kõrged Lepinguosalised annavad vastastikku kohustuse alal hoida oma praeguse veterinaarala korralduse, mis organiseeritud Rahvasteliidu Majanduskomitee ja Rahvusvahelise taudide ameti poolt ülesseatud põhimõtete kohaselt ja mille ülesandeks on organiseerida ja juhtida:

1) üldist loomatervishoiu järelevalvet ja eriti taudide tõrje tegelikku teostamist;

2) loomariigi saaduste tervishoiulise kontrolli teostamist ja nende ekspordi korral rahvusvahelistele nõuetele vastavate sanitaar-veterinaar- ja päritolutunnistuste väljaandmist;

3) looma- ja üldtervishoiu alal teotsevate asutiste, instituutide ja laboratooriumide tegevust, niivõrd kui üldtervishoid kuulub loomaarstide kompetentsi.

Artikkel 3.

Kõrged Lepinguosalisel kohustuvad regulaarselt avaldama veterinaar-sanitaar kuubülletääne, mis kujult ja sisult vastavad Rahvusvahelise Taudide ameti poolt ülesseatud nõuetele. Need bülletäänid peavad andma ülevaate järgmistest taudide liikumisest: veiste katk (pestis bovum), suu- ja sõrataud (aphthae epizooticae), veiste kopsutaud (pleuropneumonia contagiosa bovum), põrnatõbi (anthrax), lammaste rõuged (variola ovium), marutõbi (rabies vel lyssa), tatitaud (malleus), kargtaud (exanthema coitale paralyticum), sigade katk (pestis suum).

Peale mainitud taudide võivad lepinguosalisel oma bülletäänides avaldada andmeid ka teiste taudide kohta oma äranägemise järgi.

Kummagi maa veterinaar-keskvalitsused vahetavad bülletääne vahenditult.

Artikkel 4.

Kui ühe Kõrge Lepinguosalise territooriumil konstateeritakse veiste, sigade või lindude katku (pestis bovum, pestis suum et pestis avium), suu- ja sõrataudi (aphthae epizooticae), lammaste rõugeid (variola ovinae), veiste kopsutaudi (pleuro-pneumonia contagiosa bovum) ja kargtaudi (exanthema coitale paralyticum) esimest ilmumist, peab vastava maa veterinaar-keskvalitsus selle otsekohe telegraafi teel teatavaks tegema teise Kõrge Lepinguosalise maa veterinaar-keskvalitsusele.

Samuti peavad ülaltähendatud taudide ilmumisest ja käigust teineteist informeerima piiriäärsed riiklikud loomaarstid.

Artikkel 5.

Kõrged Lepinguosalisel kohustuvad võimaldama teise maa poolt komandeeritud veterinaarametnikele ja loomaarstiteaduskonna üliõpilasile ning professoreile, kes soovivad kohapeal tutvuda selle maa veterinaar-sanitaar asutistega ja korraldustega, juurdepääsu oma sanitaar asutistesse.

Artikkel 6.

Kõrged Lepinguosalisel kohustuvad informeerima teise Lepinguosalise veterinaar-keskvalitsust kõikidest neist raskustest, mida mõned veterinaar-politseiilised korraldused võiksid tekitada ja mis vastastikust loomade ja loomasaaduste vahetust võiksid takistada.

II. Transiit.

Artikkel 7.

Kõrged Lepinguosalisel lubavad transiteerida ilma sellekohase eel-nõusolekuta vastastikku kindlaks-määramisele tulevate piiripunktide kaudu hobuseid, eesleid ja nende risteid, veiseid, lambaid, kitsi, sigu, koeri, kasse, sulgloomi ja loomasaadusi. Ülalnimetatud loomaliikide, väljaarvatud koerte ja kasside, impordi korral on nõutav importmaa luba.

Artikkel 8.

Art. 7. nimetatud loomade ja loomasaaduste saadetised alluvad piiril veterinaar kontrollile. Nad peavad olema varustatud päritolu- ja veterinaar-sanitaartunnistustega, mis on välja antud riiklikkude või riigi poolt selleks

volitatud loomaarstide poolt. Kõrgete Lepinguosaliste maade veterinaar-keskvalitsused teevad vastastikku teineteisele teatavaks nende loomaarstide nimed ja allkirjad, kellel on õigus välja anda ülalnimetatud tunnistusi. Sarnased tunnistused ei vaja tõestamist lepinguosaliste maade konsulaatide poolt.

Artikkel 9.

Transiidiks määratud loomad peavad olema varustatud art. 8. nimetatud veterinaar-sanitaar-tunnistustega, mis peavad tõendama, et tunnistuses nimetatud loomad ei ole taudihaiged, ei ole viimase kuue kuu jooksul põdenud pestis bovim, pleuropneumonia contagiosa bovim, aphthae epizooticae, pestis suum, septicaemia suum, malleus, variolae ovinae ja on pärit piirkonnast, milles viimase kuue kuu jooksul ei ole ilmsiks tulnud ülalnimetatud loomataude ega pole samuti kokku puutunud ülalnimetatud taudide kahtlaste loomadega. Need kitsendused on maksvad iga taudi suhtes vastavale taudile vastuvõtlikkude loomaliikide kohta.

Sporaadilised anthrax, gangraena emphysematosa, rhusiopathia suum, septicaemia haemorrhagica bovim ja lyssa juhud ei takista veterinaar-sanitaartunnistuse väljaandmist, väljaarvatud nendele loomadele, kes on pärit loomataudide tõrje seaduse ja määruste põhjal suletud majapidamistest.

Veterinaartunnistus sisaldab loomade tunnused, mis võimaldavad eksimatult ära tunda tunnistuses nimetatud loomi.

Kollektiiv-tunnistusi võib välja anda ainult loomade kohta, mis sihitud samasse kohta ja ühele adressaadile.

Veterinaartunnistused antakse välja varemalt kolm päeva enne transpordi teesaatmist. Loomade transport peab transiitmaal sündima katkestamatult. Ettenägemata takistuste korral transpordil peab transiitmaa ametlik loomaarst tegema tunnistuse teisele küljele vastava märkuse.

Artikkel 10.

Loomasaadused, nagu liha ja lihasaadused, sulatatud ja sulatamata rasv, veri, inimtoiduks määratud loomade siseorganid, peavad olema transiidiks varustatud art. 8. nimetatud tunnistusega, mis tõendab, et need on pärit avalikkudes või eksporttapamajades riigi loomaarsti järelevalve all tapetud ja enne ning pärast tapmist läbi vaadatud ja terveks tunnistatud loomadelt.

Liha peab olema täisväärtuslik, tingimusteta kõlblik inimtoiduks ja loomaarsti poolt ka templita nõudekohaselt märgitud. Sealihaga ja sealihasaadustega suhtes peab tunnistus mainima, et liha on trichinoskopeeritud negatiivse tulemusega. Lihast ei ole lubatud teha mingisuguseid väljalõikeid, serooskete ega eemaldada lihaga normaalselt ühenduses olevaid mahlanäärmeid.

Värske ja külmutamise teel konserveeritud liha peab esitatama loomaarstlikule kontrollile piiril järgmistel tingimustel:

a) veiseliha — nülitud terve lihakeha või jaotatuna poolteks ehk veeranditeks;

b) lamba-, kitse- ja vasikaliha — nülitud või nülгимата, terve lihakeha või jaotatud poolteks;

c) sealihaga — terved või poolitatud lihakehad. Rasva võib transportida ka eraldipakituna.

Ülaltähendatud loomasaadused ei vaja loomaarsti sanitaar-veterinaartunnistusi ja ei allu piiril loomaarstlikule kontrollile juhtudel, kui nende trans-

port toimub laevadel läbi transiidimaa territoriaalvete, suletud või plombeeritud vagunites, lähtemaa loomaarsti poolt suletud kastides, kindlates tünnidest, puu- ja raudvaatides ning õhukindlalt suletud valgest plekist püttides või toosides.

Artikkel 11.

Transiidiks määratud loomasaaduste saadetised, nagu nahad ja nahatükid, karvad, vill, jõhv, harjased, sarved, kabjad, sõrad ja kondid, peavad olema varustatud art. 8. nimetatud veterinaar-sanitaartunnistusega, mis tõendab, et saadetus on vaba kõigist sarnastest taudi- ja haiguse idudest, mis võiksid üle kanduda inimestele või loomadele.

Veterinaar-sanitaartunnistust ei nõuta nende loomatooreksaaduste kohta, mis on saanud keemilise või tehnilise käitluse osaliseks, andes küllaldase profulaktilise tagatise.

III. Lõppmäärused.

Artikkel 12.

Käesoleva konventsiooni detailsemates eeskirjades lepivad Kõrgete Lepinguosaliste maade veterinaar-keskvalitsused omavahel kokku.

Artikkel 13.

Käesolev konventsioon ratifitseeritakse ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas niipea kui see võimalik.

Konventsioon astub jõusse 15. päeval peale ratifikatsioonikirjade vahetamist ja jääb maksma kaheks aastaks. Kui teda üles ei öelda vähemalt kolm kuud enne selle perioodi möödumist, pikendatakse ta vaikival nõusolekul määramata kestuseks. Sarnasel juhul igal Lepinguosalisel on õigus konventsiooni üles öelda igal ajal, et see kaotaks maksvuse kolm kuud peale selle.

Selle tõenduseks mõlema Kõrge Lepinguosalise Täisvolinikud kirjutavad alla käesolevale konventsioonile ning varustasid selle oma pitsritega.

Tehtud Riias, kahes eksemplaris, 17. veebruaril 1934.

Jul. Seljamaa
(L. S.)

V. Salnais
(L. S.)

LÕPP-PROTOKOLL.

Täna sel kuupäeval sõlmitud Eesti-Läti vahelise veterinaarkonventsiooni allakirjutamisele asumise silmapilgul Kõrgete Lepinguosaliste täisvolinikud, soovides täpsemalt kindlaks määrata konventsiooni tingimusi, leppisid kokku järgmises:

1) Kummagi maa veterinaar-keskvalitsused on kohustatud astuma oma vahel otsekohesesse ühendusse kõiges selles, mis puutub konventsiooni art. 1 ja 2 eeskirjade kohaldamisesse ja täitmisesse.

2) On kindlaks määratud, et käesoleva konventsiooni eeskirju, kui see tarvilik peaks olema, võib laiendada teistele praegu tuntud või tundmatutele haigustele, väljaarvatud need, mis ette nähtud konventsiooni art. 4.

3) On kokku lepitud, et sanitaar-veterinaar- ja päritolutunnistused, mis ette nähtud konventsiooni art. 8 eeskirjades, moodustavad endast üheainsa tunnistuse, millel tähendatud looma päritolu ja tervisline seisukord. Need tunnistused koostatakse sel kujul ja selles keeles, nagu selles kokku lepitud mõlema riigi veterinaar-keskvalitsuste vahel. Mis puutub veterinaar-järelvaatuse maksudesse, siis annavad mõlemad lepinguosalisel vastastikku teineteisele enamsoodustatud riigi käitluse.

4) Mis puutub konventsiooni art. 9 eeskirjadesse, siis on kokku lepitud, et sanitaar-veterinaartunnistustel hobustele, koertele ja kassidele peab leiduma looma kirjeldus, vanus ja sugu. Teised loomaliigid peavad olema märgitud nii, nagu selle kohta lepivad kokku mõlema maa keskvalitsused.

Tehtud Riias, kahes eksemplaris, 17. veebruaril 1934. a.

Jul. Seljamaa

V. Salnais

Convention vétérinaire entre l'Estonie et la Lettonie.

Le Président de la République d'Estonie et le Président de la République de Lettonie, convaincus que la lutte contre les maladies contagieuses des animaux ne peut être menée à bonne fin que par une collaboration concertée et étroite des pays intéressés,

Unanimes, d'autre part, à reconnaître que toute action destinée à faciliter les échanges internationaux de bétail et des produits animaux, doit être portée surtout vers l'amélioration des conditions sanitaires vétérinaires par tous les moyens, y compris une collaboration plus étroite,

Ont décidé de conclure la présente Convention et ont désigné à cet effet comme leurs plénipotentiaires, savoir :

Le Président de la République d'Estonie :

Son Excellence Monsieur Julius Seljamaa, Ministre des Affaires Étrangères,

Le Président de la République de Lettonie :

Son Excellence Monsieur Voldemars Salnais, Ministre des Affaires Étrangères,

lesquels, après s'être communiqué leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

I. Dispositions générales.

Article premier.

Les Hautes Parties Contractantes prendront toutes les mesures législatives et administratives nécessaires à assurer une collaboration concertée, efficace et étroite dans le domaine de la lutte contre les maladies contagieuses des animaux, et s'engagent :

1) à organiser, sur une base uniforme, une surveillance sanitaire vétérinaire de toutes les institutions et de tous les établissements offrant un intérêt général dans le domaine de la lutte contre les épizooties, pour la surveillance sanitaire générale des produits d'origine animale et pour la production ainsi que le commerce des sérums et des cultures microbiennes;

2) à coordonner la législation vétérinaire administrative en vigueur dans les deux pays sur une base commune, établissant des principes uniformes pour la diagnose des maladies contagieuses des animaux, pour la détermination des régions d'épizooties, ainsi que des stations de quarantaine, pour la suppression des épizooties et pour leur prévention, ainsi qu'en ce qui concerne le transport des animaux et des produits d'origine animale.

Article 2.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent réciproquement à maintenir les institutions vétérinaires d'État, organisées conformément aux recommandations du Comité économique de la Société des Nations et de l'Office International des Epizooties, et dont la tâche sera d'organiser et de diriger :

1) le contrôle sanitaire général des animaux, et, particulièrement, la lutte contre les maladies contagieuses des animaux dans la pratique,

2) le contrôle sanitaire des produits animaux et, en cas de leur exportation, la délivrance des certificats sanitaires-vétérinaires et d'origine conformes à la réglementation internationale,

3) l'activité des établissements, des institutions et des laboratoires qui s'occupent de l'hygiène animale et de l'hygiène publique, en tant que cette dernière entre dans la compétence des médecins vétérinaires.

Article 3.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à publier régulièrement des bulletins mensuels sanitaires vétérinaires répondant aux modalités fixées par l'Office International des Epizooties et aux formes adoptées par lui. Ces bulletins contiendront un sommaire sur le mouvement des maladies désignées ci-après: peste bovine (*pestis bovum*), fièvre aphteuse (*aphthae epizooticae*), péripneumonie contagieuse (*pleuropneumonia bovum contagiosa*), fièvre charbonneuse (*anthrax*), clavelée (*variola ovium*), rage (*rabies vel lyssa*), morve (*malleus*), dourine (*exanthema coitale paralyticum*), peste porcine (*pestis suum*). A part les maladies contagieuses mentionnées, les Hautes Parties Contractantes peuvent publier dans leurs bulletins des renseignements sur d'autres maladies contagieuses si elles le jugent utile.

Les administrations centrales vétérinaires des deux Pays échangeront leurs bulletins directement.

Article 4.

Lorsque sur le territoire de l'une des Hautes Parties Contractantes est constatée la première apparition de la peste bovine, porcine ou aviaire (*pestis bovum*, *pestis suum* et *pestis avium*), de la fièvre aphteuse (*aphthae epizooticae*), clavelée (*variola ovium*), de la péripneumonie contagieuse (*pleuropneumonia bovum contagiosa*), ou de la dourine (*exanthema coitale paralyticum*), l'administration centrale vétérinaire du pays respectif informera de ce fait, par voie télégraphique, l'Administration centrale vétérinaire de l'autre Haute Partie Contractante.

De même, il sera le devoir des vétérinaires d'État, établis à la frontière, d'informer directement les vétérinaires de l'autre Haute Partie Contractante sur l'apparition et le mouvement des épizooties susmentionnées.

Article 5.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à faciliter l'admission à ses institutions sanitaires vétérinaires aux fonctionnaires vétérinaires en mission officielle et aux étudiants et professeurs de la faculté vétérinaire de l'autre pays qui désireraient étudier sur les lieux l'activité de ces institutions et la réglementation vétérinaire-sanitaire de ce pays.

Article 6.

Les Hautes Parties Contractantes s'engagent à informer l'Administration centrale vétérinaire de l'autre Partie sur toutes les difficultés qui pourraient être provoquées par des mesures de police vétérinaire susceptibles d'empêcher l'échange mutuel d'animaux et de leurs produits.

II. Le Transit.

Article 7.

Les Hautes Parties Contractantes permettront, sans autorisation spéciale préalable, le transit, aux points de passage de la frontière, à établir d'un

commun accord, des chevaux, des ânes et de leurs croisements, des bovines, des moutons, des chèvres, des porcs, des chiens, des chats, de la volaille et des produits animaux. En cas d'importation, une autorisation de la part du pays d'importation pour les espèces des animaux susmentionnés, sauf pour les chiens et les chats, sera exigée.

Article 8.

Les transports des animaux et des produits animaux, mentionnés à l'article 7, seront soumis, à la frontière, à une inspection vétérinaire. Ils devront être accompagnés des certificats d'origine et sanitaires-vétérinaires, délivrés par des vétérinaires d'État ou des vétérinaires autorisés par l'État à cet effet. Les Administrations centrales vétérinaires des Hautes Parties Contractantes se communiqueront réciproquement les noms et les signatures des vétérinaires autorisés de délivrer les certificats susmentionnés. Ces certificats sont dispensés de la légalisation consulaire.

Article 9.

Les animaux destinés au transit doivent être accompagnés du certificat prévu à l'article 8, certifiant que les animaux y mentionnés ne sont atteints d'aucune maladie épizootique, que pendant les derniers six mois ils n'ont pas souffert de *pestis bovum*, *pleuropneumonia bovum contagiosa*, *aphtae epizooticae*, *pestis suum*, *septicaemia suum*, *malleus*, *variolae ovinae*, qu'ils proviennent d'une région où pendant les derniers 6 mois aucune des maladies susmentionnées n'a pas été observée, et que les animaux n'ont pas été en contact avec d'autres, suspects de maladies contagieuses ci-dessus indiquées. Ces restrictions sont limités pour chaque maladie aux espèces réceptives.

La constatation des cas sporadiques de l'anthrax, *gangraena emphysematosa*, *Rhusiopathia suum*, *septicaemia haemorrhagica bovum* et *lyssa*, n'empêchera pas la délivrance d'un certificat vétérinaire, sauf pour les animaux provenant des fermes mises en quarantaine, en conformité avec les lois et réglementations concernant la lutte contre les maladies épizootiques.

Le certificat vétérinaire contiendra le signalement des animaux permettant d'identifier infailliblement les animaux y mentionnés.

Des certificats collectifs ne pourront être délivrés que pour des animaux dont le transport est destiné à la même localité et à un seul destinataire.

Les certificats vétérinaires seront délivrés trois jours au plus tôt avant la mise en route du transport. Le transport des animaux devra être effectué sans interruption dans le pays de transit. Dans le cas où le transport serait empêché par des obstacles imprévus, un vétérinaire d'État du pays de transit fera au verso du certificat une annotation appropriée.

Article 10.

Les produits animaux, comme la viande et les préparations de viande, les graisses, le saindoux, le sang, les organes intérieurs, destinés à la consommation, devront être accompagnés, pour le transit, du certificat prévu à l'article 8, attestant qu'ils proviennent des animaux abattus sous la surveillance d'un vétérinaire d'État, dans un abattoir public ou d'exportation, et que les animaux ont été examinés avant et après l'abattage et trouvés sains.

La viande doit être de bonne qualité, propre à la consommation humaine sans conditions, et dûment marquée avec une estampille par le vétérinaire. Pour les viandes de porc ou préparations de viandes de porc, le certificat mentionnera qu'un examen trichinoscopique a été pratiqué avec un résultat

négatif. Il n'est pas permis de faire des excissions, le gratage des séreuses, ainsi que l'enlèvement des glandes lymphatiques normalement adhérentes à la viande.

Les viandes fraîches ou conservées par un procédé frigorifique devront être présentées au contrôle vétérinaire à la frontière dans les conditions suivantes:

a) viande de boeuf: dépouillés, animaux entiers ou divisés par moitiés ou par quartiers;

b) viande de mouton, de chèvre et de veau: animaux entiers, dépouillés ou non, ou divisés par moitiés;

c) viande de porc: animaux entiers, ou divisés par moitiés. Le lard peut être transporté en emballage séparé.

Si le transit des produits animaux susmentionnés est effectué par bateaux à travers des eaux territoriales du pays de transit, dans des wagons fermés ou plombés, dans des caisses fermées par le vétérinaire du pays de provenance, en tonneaux fermes, en tonneaux en bois et en fer, et en tonneaux ou en boîtes en fer blanc hermétiquement fermés, — les produits sont dispensés des certificats sanitaires-vétérinaires et ne sont pas soumis au contrôle du vétérinaires à la frontière.

Article 11.

Les transports des produits animaux, destinés au transit, comme peaux et morceaux de peaux, poils, laine, crin et soie de porc, cornes, sabots, ongles et os, doivent être accompagnés d'un certificat sanitaire-vétérinaire prévu à l'article 8, et attestant que le transport ne contient pas des germes des maladies contagieuses pouvant être communiqués à l'homme ou aux animaux.

Le certificat sanitaire-vétérinaire ne sera exigé pour les produits animaux bruts, qui ont subi un traitement chimique ou technique, procurant une sûreté prophylactique satisfaisante.

III. Dispositions finales.

Article 12.

Les Administrations centrales vétérinaires des Hautes Parties Contractantes conviendront des dispositions plus détaillées concernant l'application de cette convention.

Article 13.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification en seront échangés à Tallinn aussitôt que faire se pourra.

La Convention entrera en vigueur le quinzième jour après l'échange des instruments de ratification et restera en vigueur pour la durée de deux ans. Si elle n'est pas dénoncée trois mois avant l'expiration de cette période, elle sera prolongée par voie de tacite reconduction pour une durée indéterminée. Dans ce cas chaque Partie Contractante aura le droit de la dénoncer à tout moment pour prendre fin trois mois après.

En foi de quoi les Plénipotentiaires des deux Hautes Parties Contractantes ont signé et revêtu de leurs sceaux la présente Convention.

Fait à Riga, en double original, le 17 février 1934.

Jul. Seljamaa.
(L.S.)

W. Salnais.
(L.S.)

PROTOCOLE FINAL.

Au moment de procéder à la signature de la Convention vétérinaire entre l'Estonie et la Lettonie, conclue à la date de ce jour, les Plénipotentiaires des deux Hautes Parties Contractantes, désireux de préciser les dispositions de la Convention, sont convenus de ce qui suit:

1. Les administrations vétérinaires centrales des deux pays contractants sont tenues d'entrer entre elles en communication directe en tout ce qui concerne l'application et la mise en exécution des dispositions des articles premier et deux de la Convention.

2. Il est spécifié que les dispositions de la présente Convention pourront être étendues, s'il y a lieu, à des maladies, connues ou inconnues à l'heure actuelle, autres que celles prévues dans l'article 4 de la Convention.

3. Il est convenu que les certificats sanitaires-vétérinaires et d'origine prévus par les dispositions de l'article 8 de la Convention ne constituent qu'un seul certificat indiquant l'origine et la santé de l'animal. Ces certificats seront dressés dans la forme et la langue convenues entre les administrations vétérinaires centrales des deux pays. En ce qui concerne les taxes de visite vétérinaires, les deux Parties Contractantes s'accordent réciproquement le traitement de la nation la plus favorisée.

4. En ce qui concerne les dispositions de l'article 9 de la Convention, il est convenu que les certificats sanitaires-vétérinaires pour les chevaux, chiens et chats doivent indiquer le signalement, l'âge et le sexe de l'animal; les animaux d'autres espèces doivent être marqués de la manière dont les administrations centrales des deux pays conviendront.

Fait à Riga, en double exemplaire, le 17 février 1934.

Jul. Seljamaa.

W. Salnais.

457. Kaubalaevade omanduse ja vastutuse seaduse täiendamise seadus.

Antud Riigivanema poolt dekreedina 20. juunil 1934.

Kaubalaevade omanduse ja vastutuse seadust (RT 100 — 1930) täiendatakse § 3¹ järgmises redaktsioonis:

§ 3¹. Erandina võib Teedeministri igakordsel loal kanda Eesti lippu ka välismaa kodanikkudele või juriidilistele isikutele kuuluv laev, mahuga üle 500 br. reg. tonni, kui laevaomanikul on Eestis esindaja, kes on Eesti kodanik ja kellel on Eestis alaline elukoht ning volitus laeva käsutada samuti nagu omanikul, ja kui laeva omanik maksab veeteede valitsuse deposiiti Teedeministri loas märgitud summa võimalikkude laeva vastu tekkivate nõuete katteks, milline summa ei või ületada laevapere kuue kuu palgasummat. Neil laevadel ei ole õigust riiklikkudele soodustustele ega sõita rannasõidus.

Tallinnas, 20. juunil 1934.

K. Päts

Peaminister

Riigivanema ülesannetes.

O. Sternbeck

Teedeminister.

458. Avalikul enampakkumisel müügi osas Balti eraseaduse muutmise dekreet.

Antud Riigivanema poolt 18. juunil 1934.

Balti eraseaduse § 3957 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3957. Kui jagamatu vallasvara, mis on mitme kaasosalise ühine omandus, määratakse enampakkumisele ühe omaniku võlausaldajate rahuldamiseks, siis on teistel omanikkudel ainult õigus kas rahuldada võlausaldajaid neilt nõudmiste omandamisega või pakkuda kaasa ja omandada vallasvara avalikul enampakkumisel. Kui vallasvara enampakkumine toimub, siis jagatakse kõik saadud raha vastavalt omanikkude osadele ja võlgnikule kuuluv osa kasutatakse tema võlausaldajate rahuldamiseks ja kulude katteks.

Tallinnas, 18. juunil 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.
Joh. Müller
Kohtuminister.

459. Piirivalve ohvitseride, kaitseväeametnikkude ja üleajateenijate paigutustasude seadlus.

Antud Riigivanema poolt 18. juunil 1934.

Alus: Riigikaitse rahuaegse korraldamise ja juhtimise seaduse § 5 (RT 18 — 1934).

§ 1. Piirivalves teenivatele ohvitseridele, kaitseväeametnikkudele ja üleajateenijatele makstakse paigutustasu kaitseväelaste paigutustasu seadluses (RT 34 — 1934) ette nähtud juhtudel ja normide järgi.

§ 2. Käesolev seadlus hakkab maksma 1. juulist 1934.

K. Päts
Peaminister
Riigivanema ülesannetes.
Joh. Müller
Siseministri k.t.

460. Hobusepasside määruse muutmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 18. juunil 1934.

Alus: Hobusepasside seaduse §§ 1 ja 4 (RT 89 — 1932).

I.

Määrus hobusepasside kohta (RT 100 — 1932) § 3 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 3. Hobusepass on raamatukujuline, 16-leheküljeline, formaadis 13,2×8,8 sentimeetrit, tume pruuni kaseeritud kalingurist ilma pealkirjata kaantega. Esikaanele on pressitud must hobusepea kujutis profiilis.

Leheküljed 1—12 on rohekas-halli kaitsevõrguga, lehekülge ümbritseb roheline raamistik, pikuti lehekülge sõnad: „Eesti Vabariik“. Leheküljed 13—16 on valged ilma kaitsevõrguta; neile võib trükkida juhatusi hobusepasside alal. Passi tekst lehekülgedel on toodud lisas.

Kuni käesoleva määruse maksmahakkamiseni tarvituselolnud hobusepassi-blankettide tagavarade äratarvitamiseni antakse hobusepasse endistel blankettidel.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Peaminister K. Päts.

Siseministri k.t. Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

461. Metsa, soo või raba põlengute kustutamiseks käsutatud isikutele tasumaksmise määrus.

Antud Vabariigi Valitsuse poolt 20. juunil 1934.

Alus: Tuletõrje seaduse § 17 (RT 72/73 — 1924).

1934 aasta kohta pannakse maksma metsa, soo või raba põlengute kustutamiseks käsutatud isikutele tähendatud kinnisvarade omanikkude poolt maks-tava tasu suhtes järgmised määrad:

täisealistele meestele 17 senti tunnis,

täisealistele naistele 14 senti tunnis.

Tasu alla käib ka see aeg, mis tarvilik isiku õnnetuskohale jõudmiseks ning sealt koju tagasiminekuks.

Peaminister K. Päts.

Siseministri k.t. Joh. Müller.

Riigisekretär K. Terras.

462. Määrus homöopaatsete ravimite kohta.

Alus: Rahva tervishoiu korraldamise seaduse (RT 2 — 1928) § 4 p.p. 24 ja 26 ja § 39.

§ 1. Homöopaatsete ravimid käesoleva määruse mõttes on ravimid, mille koosseis ja koosseisu kuuluvate ainete hulk eeskirjal, retseptil, signatuuril või etiketil on väljendatud lühendatud nimedega ja eriliste homöopaatsete märkidega, mis ei vasta tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse poolt maksvaks tunnistatud farmakopöas tarvitusel olevale väljendusviisile.

§ 2. Homöopaatsete ravimite sissevedu, valmistamine, müügikohtades pidamine ja müük, homöopaatsete ravimite väljakirjutamine (ordineerimine) arstide poolt, samuti homöopaatsetes väljendusviisid kirjutatud retseptide järgi ravimite apteegis valmistamine ja väljaandmine on keelatud.

§ 3. Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse

direktori eest dr. Joh. Mälton.

463. Mürgiste taimekaitsevahendite ja kahjurite tõrjevahendite müügi määruse täiendamise määrus.

I.

Mürgiste taimekaitsevahendite ja kahjurite tõrjevahendite müügi määruse (RT 16 — 1933) § 4 järgi müügiks lubatud ainete nimestikku täiendatakse järgmiste ainetega:

Mortaliit (sisaldab arseeni).

Tinaarsenaat.

II.

Käesolev määrus hakkab maksma 10 päeva pärast avaldamist.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse
direktori eest dr. Joh. Mälton.

464. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu muudatus.

Alus: Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse §§ 4 ja 6 (RT 27 — 1927) ning Vabariigi Valitsuse juhtnõõrid ülemääraliste riigiteenijate koosseisude ja tasude määramiseks ja ajutiste tööjõudude palkamiseks §§ 1—3 (RT 76 — 1928).

§ 1. Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseis (RT 89 — 1932) muudetakse järgmiselt:

Ametinimetus	Arv	Palk kuus Kr.	Lisatasud	Kellele vahenda- dita allub
Vähendatakse:				
Teaduse- ja kunstiosa- kond.				
Alluvad asutised.				
Tallinna tehnikum.				
B. Erisummade arvel:				
Teenija-koristaja	1	50.—		
Koolivalitsus.				
Alluvad asutised.				
Riigikoolid.				
Tallinna pedagoogium ja algkool.				
Teenija-koristaja	1	55.—		Pedagoogiu- mi direktorile
Internaadi perenaine-keetja	1	55.—	Prii korter, küte ja valgustus	„

Ametinimetused	Arv	Palk kuus Kr.	Lisatasud	Kellele vahenda- dita allub
Tartu pedagoogium ja alg- kool. Kojamees-ahjukütja	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	Pedagoogiumi direktorile
Tallinna mere- ja laevame- haanikute kool. Asjaajaja	1	75.—		Mere- ja lae- vamehaani- kutekooli juhatajale
Käskjalg-teenija	1	60.—	Prii korter, küte ja valgustus	„
Teenija	1	50.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Riigi kunsttööstuskool. Asjaajaja	1	75.—		Riigi kunst- tööstuskooli direktorile
Käskjalg-teenija	1	60.—		„
Kojamees	1	60.—	Prii korter, küte ja valgustus	„
Ahjukütja	1	60.—		„
Koristaja-teenija	1	50.—		„
Riigi tööstuskool. Kantsleiametnik	1	60.—		Riigi tööstus- kooli juhata- jale
Kütja-teenija	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Käskjalg-teenija	1	50.—	„	„
Kojamees-kütja	1	60.—	„	„
Tallinna tehnikum. Asjaajaja	1	75.—		Tehnikumi direktorile
Käskjalg-koristaja	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Töökodade teenija	1	60.—	„	„
Uksehoidja-koristaja	1	55.—	„	„
Koristaja	1	50.—	„	„
Kojamees-keskkütte ahju- kütja	1	55.—	„	„
Keskkütte-montöör-ahju- kütja	1	70.—	„	„

Ametinimetused	Arv	Palk kuus Kr.	Lisatasud	Kellele vahenda dita allub
Tervishoiu- ja hoole- kandevalitsus. Hoolekandeesutised. Kantseleiametnik (pimedate asutistes)	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	
	24			
Suurendatakse:				
Tervishoiu- ja hoole- kandevalitsus. Hoolekandeesutised. Raamatupidaja-asjaajaja (pi- medate asutistes)	1	75.—		Asutise juha- tajale
Kojamees (pimedate asutis- tes)	1	45.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Kutseoskuse osakond, Asjaajaja	1	80.—		Kutseoskuse osakonna di- rektorile
Alluvad asutised. Riigikoolid. Tallinna mere- ja laevame- haanikute kool. Asjaajaja	1	75.—		Mere- ja lae- vamehaani- kutekooli ju- hatajale
Käskjalg-teenija	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Teenija	1	50.—	„	„
Riigi kunsttööstuskool. Asjaajaja	1	75.—		Riigi kunst- tööstuskooli direktorile
Käskjalg-teenija	1	60.—		„
Kojamees	1	60.—	Prii korter, küte ja valgustus	„
Ahjüketja	1	60.—		„
Koristaja-teenija	1	50.—		„

Ametinimetus	Arv	Palk kuus Kr.	Lisatasud	Kellele vahen- dita allub
Riigi tööstuskool. Kantseleiametnik	1	60.—		Riigi tööstus- kooli juhata- jale
Kütja-teenija	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Käskjalg-teenija	1	50.—	„	„
Kojamees-kütja	1	60.—	„	„
Tallinna tehnikum. Asjaajaja	1	75.—		Tehnikumi direktorile
Käskjalg-koristaja	1	60.—	Võimaluse järgi prii korter, küte ja valgustus	„
Töökodade teenija	1	60.—	„	„
Uksehoidja-koristaja	1	55.—	„	„
Koristaja	1	50.—	„	„
Kojamees-keskkütte-ahju- kütja	1	55.—	„	„
Keskkütte-montöör-ahju- kütja	1	70.—	„	„
	22			

§ 2. Käesolev koosseisu muudatus hakkab maksma 1. maist 1934, välja arvatud muudatused teaduse- ja kunstiosakonna Tallinna tehnikumi ning koolivalitsuse Tallinna pedagoogiumi ja algkooli koosseisudes, mis hakkavad maksma 1. augustist 1934.

Tallinnas, 18. juunil 1934. Nr. 110.

Hariduse- ja sotsiaalminister N. Kann.

Peasekretär A. Kurvits.

465. Vekslite tempelpaberite kohta määruse muutmise määrus.

Alus: Tempelmaksu seaduse (RT 45 — 1928) § 26.

Vekslite tempelpaberite kohta määruse (RT 60 — 1928) § 5 muudetakse ning pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 5. Endised vekslite tempelpaberid, milliste tempelmaksusumma 6 marka ja rohkem, on maksavad tarvitamiseks ajutiselt kuni edaspidiste korraldusteni.

18. juunil 1934. Nr. 709/L.

Majanduseminister K. Selter.

Rahanduseosakonna direktor A. Keller.

466. Halliste Ühispangale moratooriumi pikendamise määrus.

Antud Majanduseministri poolt 20. juunil 1934.

Alus: Krediitasutiste seaduse § 115 (RT 31 — 1932).

Pikendada Halliste Ühispangale minu poolt Krediitasutiste seaduse (RT 31 — 1932) § 115 põhjal antud moratooriumi kolmeks kuuks, arvates 25. juunist 1934 kell 24.

Tallinnas, 20. juunil 1934. Nr. 9958-J.

Majanduseminister K. Selter.

Krediitasutiste inspektor Ed. Vendelin.

467. Keila Ühispangale moratooriumi pikendamise määrus.

Antud Majanduseministri poolt 21. juunil 1934.

Alus: Krediitasutiste seaduse § 115 (RT 31 — 1932).

Pikendan Keila Ühispangale minu poolt Krediitasutiste seaduse (RT 31 — 1932) § 115 põhjal antud moratooriumi kolmeks kuuks, arvates 21. juunist 1934 kell 11.

Tallinnas, 21. juunil 1934. Nr. 10058-J.

Majanduseminister K. Selter.

Krediitasutiste inspektor Ed. Vendelin.

468. Majanduseministri teadaanne kuldfrangi kursi kohta tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmisel.

Kuldfrangi kurss tolli-, sadama-, konsulaar- ja viisamaksude võtmiseks määratakse kindlaks juulikuu 1934 kohta 1 kuldfrank = 1,12 Eesti krooni.

20. juunil 1934. Nr. 7072.

Majanduseminister K. Selter.

Rahanduseosakonna direktor A. Keller.

469. Raudteel tasuta sõidu ja veo määruse muudatus ja täiendus.

Antud Teedeministri poolt 20. juunil 1934.

Alus: Raudteede seaduse § 7 (RT 22 — 1931, RT 112 — 1931 ja RT 49 — 1934).

I.

Teedeministri määrus raudteel tasuta sõidu ja veo kohta (RT 73 — 1931, RT 100 — 1933, RT 28 ja 30 — 1934) § 15 sissejuhatava osaga alajaotus a) p.p. 2, 3, 4, 6 ja 7 ja alajaotus b) p. 1 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 15. Teedeministeeriumi poolt antakse ametlikud priisõidu-piletid korduvateks või ühekorralisteks sõitudeks ja isiklikud priisõidu-piletid ühekorralisteks sõitudeks:

a) Raudteede seaduse § 7 p.p. 1, 2, 3, 6, 9 ja 13 alusel:

2) Teedeministeeriumi alal — ministri abile, ministeeriumi osakonna ja valitsuste direktoritele, ministeeriumi peainspektorile, peasekretärile, pearaamatupidajale ja käsutusametnikule, konsulantidele raudtee alal, tariifinõukogu liikmetele ja sekretärile ning teistele ministeeriumi ametnikele, kelle ametikohuste hulka kuulub raudteega ühenduses olevate teenistusalade juhtimine või järelevalve — Teedeministri loal; peale selle antakse priisõidu-piletid isikuile keda kutsutakse erilistel juhtudel raudteeteenistusse ning raudtee eksploateerimisega seotud erilepingutes ette nähtud juhtudel. Teedeministeeriumi ametnikele ja teenijaile, kellel ei ole priisõidu-piletit korduvateks sõitudeks, antakse isiklikud priisõidu-piletid ühekorralisteks sõitudeks, kuni 12 piletit aastas — Teedeministri loal.

Priisõidu-piletid isiklikuks otstarbeks Teedeministeeriumi ametnike perekonnaliikmetele antakse Teedeministri loal ühisel alusel raudteevalitsuse teenijatega.

3) Kaitsevägede alal — kaitsevägede juhatajale (kaitsevägede ülemjuhatajale), kaitsevägede staabi ülemale ja tema abidele, staabi III osakonna ülemale, tema abile, käskudetäitja ohvitserile ja sekretärile, õhukaitse ülemale, kaitsevägede ühendatud õppeasutiste ülemale, diviisi ülematele, väeliikide inspektoritele, raudtee piirkonna ja jaama komandantidele, raudtee kompanii ülemale, kaitsevägede ülemjuhataja käsundusohvitserile ja adjutantile ja peale selle kaitseringkonna ülematele oma ringkonna piires.

4) Siseministeeriumi alal — piirivalve valitsuse ülemale, tema abile ja üldosakonna ülemale, peale selle nimelised või nimeta piletid piirivalve kohalikele ülematele, sõitmiseks raudtee piirijaama ja piiripunkti vahel — Teedeministri poolt kinnitatava nimekirja järgi; politseivalitsuse direktorile, abidirektorile, politsei inspektoritele ja politseivalitsuse üldbüroo juhatajale, kriminaal- ja politilise politsei komissaridele, abikomissaridele, vanematele assistentidele, assistentidele, vanematele agentidele ja agentidele.

Selle kohaselt antakse priisõidu-piletid ka raudteepolitsei ametnikele, kes täidavad kriminaal- või politilise politsei ülesandeid, samuti välispolitsei ametnikele, kes täidavad raudteepolitsei ülesandeid Tallinn—Pääsküla liinil, Teedeministri poolt kinnitatava nimekirja järgi; kõigil kriminaal- ja politilise politsei ametnikel on õigus sõita ka üksikutel veduritel. Sõidupiletid peavad olema varustatud piletiomaniku päevapildiga.

6) Hariduse- ja sotsiaalministeeriumi alal — tervishoiu- ja hoolekandevalitsuse direktorile ja tervishoiu inspektorile.

7) Riigikontrolli alal — kontrollnõukogu liikmetele, teedeosakonna peakontrolörile, raudtee, posti- ja üldbüroo juhatajale ja raudteede alal tegutsevatele vanematele kontrolöridele, vanematele revidentidele, nende abidele ja revidentidele, peale selle tarbekorral piletid teistele raudteebüroo ametnikele ühekorralisteks sõitudeks teenistuse asjus.

Priisõidu-piletid isiklikuks otstarbeks Riigikontrolli teedeosakonna raudteebüroo ametnike perekonnaliikmetele antakse ühisel alusel raudteeteenijatega.

b) 1) Eesti Punase Risti seltsi esindajaile 6 nimelist piletit.

II.

Sama määrust täiendatakse §§ 14¹ ja 17¹.

§ 14¹. Priisõidu-piletid isiklikuks otstarbeks raudteepolitsei ametnike perekonnaliikmetele antakse ühisel alusel raudteeteenijate perekondadega.

§ 17¹. Raudteesõidu-piletid 50% hinnaalandusega on õigustatud saada välispolitseis — politseikooli direktor, prefektid, abiprefektid, komissarid, abikomissarid, vanemad assistendid, assistendid, konstaablid, allkonstaablid, vanemad kordnikud ja kordnikud, päevapildiga varustatud ametitunnistuse ettenäitamisel. Tunnistus peab kandma märkust: „Õigus sõita riigiraudteedel 50% hinnaalandusega“.

III.

Käesolev määrus loetakse maksvaks 8. juunist 1934.

Teedeminister O. Sternbeck.

470. Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste muutmise ja täiendamise määrus.

Antud Teedeministri poolt 27. juunil 1934.

Alus: Jõuvankrite seaduse §§ 3¹ ja 17 (RT 30 — 1929 ja RT 53 — 1934).

I.

Jõuvankrite seaduse elluviimise määruste (RT 27 — 1933) §§ 58, 59, 61, 62 ja 63 muudetakse ja pannakse maksma järgmises redaktsioonis:

§ 58. On keelatud reisijate vedu veoautodel maksu eest või maksuta, välja arvatud §§ 61 ja 62 ette nähtud juhud. Juhi kõrval istmel ei loeta üldiselt reisijateks vabaveo kohta käivate eeskirjade mõttes 2 sõitjat, välja arvatud § 61 p. 1 ette nähtud juhud.

Loal tähendatakse, olenevalt auto seisukorrast, mahutusest, ehitusest ja hädaohutu liiklemise nõuetest, veoautole peale võtta lubatud reisijate ülemäär.

Veoautodele ja autobustele tähendatakse ära loos märgitud peale võtta lubatud reisijate või kaubasaatjate arv. Arvu äratähendamist ei nõuta § 61 p.p. 2—5 tähendatud vedude teostamisel. See arv kinnitatakse jõuvankri tuuleklaasi seesmisele küljele numbritega sõidusihis. Numbrid peavad olema mustad valgel põhjal. Numbrite mõõted võrduvad jõuvankrite registreerimismärgi numbrit mõõtetele. (Vorm A— määruse § 20 juures.)

§ 59. Vabaveo luba antakse välja tingimusel, et seda luba võidakse ära võtta loa väljaandja omavalitsuse poolt, kui loasaaja autoomanik või jõuvankrijuht on rikkunud liiklemise ja vabaveo kohta käivaid eeskirju. Kui jõuvanker osutub vabaveoks kõlbmatuks, võetakse luba ära.

Vabaveo luba võetakse ära eelmises lõikes tähendatud asjaolude ilmsiktulekul ka maanteeade valitsuse sellekohasel nõudmisel.

Vabaveo loa äravõtmist vabaveo kohta käivate eeskirjade rikkumise pärast võidakse ühendada keeluga saada käesolevas määruses ette nähtud korras uut vabaveo luba kuni 3 aasta kestel. Keeld määratakse kas kuude või aastate viisi. Kui vabaveo luba võetakse ära kauemaks kui üheks kuuks, tehakse see teatavaks kõigile linna- ja maavalitsustele.

Vabaveo juures ei või korraldada reisijate- ega kaubavedu kindlas sihttuses maksu eest või maksuta, sellest avalikult ette teatades.

§ 61. Erandina § 58 eeskirjast on lubatud veoautodele reisijaid vedada järgmistel juhtudel:

1) põllumajandussaaduste ligemale turule müügiks toimetamise korral, ühes kaubasaatjatega-põllupidajatega, kui neile veoautodele maanteeade valit-

suse poolt väljaantud sellekohased load on varustatud märkustega ja tarbekorral veo tingimustega, kaupade ja kaubasaatjate pealevõtmise kohta. Maanteede valitsus võib keelduda, eriti ülemäärase konkurentsi ärahoidmiseks autobusiinidele ja raudteele, lubasid välja andmast või neid välja anda piiratud arvul. Maanteede valitsus määrab veoautodele kindlaks oma kaubaga kaasaõitjate põllupidajate arvu, mis ei või tõusta üle kuue, kaasa arvatud juhi kõrval istmel sõitjad. Ülaltähendatud load antakse Maanteede valitsuse poolt välja tingimisi ja neid võib loaandja igal ajal tühistada, kui see osutub vajalikuks autobuseliini takistamata töötamise kindlustamiseks või raudtee huvideks tingituna või kui loaaja on rikkunud loal sisalduvaid eeskirju, kui § 60¹ ette nähtud juhtudel;

- 2) tööandja poolt toimetatava oma tööliste veo puhul töökohale ja tagasi;
- 3) kaitseliitlasi häirete ja õppuste puhul;
- 4) veoautode omanikku ja selle perekonnaliikmeid;
- 5) tuletoojate ja abimeeskondade sõitudel tulekahju korral.

Reisijateveol, välja arvatud kaitseliitlaste veol häirete puhul ja tulekahju kohale sõitjate veol, kinnitatakse veoautode pingid pöranda külge.

§ 62. Peale eelmises (61) paragrahvis ette nähtud erandite keelust veoautodele reisijaid vedada, võivad ajutised maavalitsused veel välja anda ühekordseid vabaveo-lubasid veoautodele ning autobuse liinipidajatele, kui ka teistele autobusse omavatele isikutele, reisijate ja kauba ühes kaubasaatjatega veoks laatarele, näitustele sõiduks, turismi otstarbel ringsõiduks, laulupidudele sõiduks, väljasõitudeks ja muudeks sarnasteks otstarveteks.

Veoautodele ei anta ülaltähendatud lubasid kooliõpilaste veoks.

Välismaiste jõuvankritega sissesõitnud ekskursioonid ei vaja siseriiklikku reisijateveo luba.

§ 63. Sooviavaldused ühekordse sõiduloa saamiseks antakse maavalitsuse nimele 2 eksemplaris ja neis peab sisalduma:

- 1) sõitu korraldava organisatsiooni esindaja või isiku nimi, eesnimi ja elukoht;
- 2) sõidu otstarve;
- 3) kas sõit toimub reisijatega üksi või kauba ja kaubasaatjatega;
- 4) sõidu alg-, lõpp- ja vahepunktide nimetus ja teed, mida mööda auto liigub;
- 5) mis aja kestes soovitakse ühekordset luba ja millistel päevadel auto liigub, ühes peatuste ja võimalikult ka algpunktist ja peatusest väljasõidu aja äratähendamisega;
- 6) jõuvankri registreerimisnumber, jõuvankri omaniku nimi ja jõuvankri juhi nimi ühes juhtimisloa liigi äratähendamisega;
- 7) sõitjate arv ja nimed ning eesnimed.

Nimetatud andmed tähendatakse ära loal või lisatakse loale juurde loa väljaandja asutise pitseriga tõestatud sooviavalduse ärakirjana.

Sõidu korraldaja, organisatsiooni esindaja või üksik isik, on ühtlasi vastutajaks loapärase sõidu eest.

Igakordsel loa väljaandmisel peab loaandja auto hädaohutu liikumise ja eriti ka § 58 teise lõike nõuetele vastavuse seisukohalt üle vaatama ja kontrollima juhi juhtimisluba ja vabaveoloe väljaandmise võimalust (§ 60¹). Loaandja on vastutav, et loaandmise momendil veoauto või autobus on tehniliselt reisijateveoks sõidukõlblikus seisukorras ja et autole lubatud reisijate arv vastab auto seisukorrale, mahutusele, ehitusele ja hädaohutu liiklemise nõudele.

Autobused peavad oma ehituselt ja sisseseadelt vastama käesolevates määrustes §§ 3, 4, 6—11, 54 p.p. 1—8 ja 14 ette nähtud nõuetele ja neid autobusse võib ehitada maanteede valitsuse poolt ehitamiseks lubatud plaanide järgi.

II.

Samu määrusi täiendatakse §§ 60¹, 60², 64¹, 64² järgmises redaktsioonis:
§ 60¹. Kui loaomanik või jõuvankri juht on veoautoga või autobusega reisijate ja kauba ühes kaubasaatjatega veol (§§ 61 ja 62) rikkunud liiklemisse ja vabaveosse puutuvaid eeskirju, siis võtab loaväljaandja loaomanikult ära vabaveoloo ja tema ei või saada uut kestvat vabaveoluba (§§ 57 ja 61) kui ka ühekordset vabaveoluba (§ 62) enne kahe kuu möödumist.

Teisel eeskirjade rikkumise korral ei anta uut vabaveoluba vähemalt enne kuue kuu möödumist. On aga loasaaja rohkem kui kaks korda nende eeskirjade vastu eksinud, siis on maksev jäädav keeld temale vabaveoloo väljaandmiseks veoautoga või autobusega reisijate ja kauba ühes kaubasaatjatega vabaveoks.

§ 60². Eelmise (60¹) paragrahvi põhjal tehtud otsustest vabaveolubade äravõtmise ja edaspidise väljaandmise keelu kohta teatab vastav loa väljaandja asutis kõigile teistele loa andmiseks õigustatud asutistele (ajutistele maavalitsustele ja maanteede valitsusele).

§ 64¹. Ühekordsete vabaveolubade väljaandmisel võetakse ajutiste maavalitsuste poolt erimaksu:

1) turismi otstarbeks ja erandlikult mitmele laadale ringsõiduks kestvusega kuni 7 päevani:

		Veoautoga veol.	Autobusega veol.
a)	kuni 15 reisija või kaubasaatjatega	Kr. 6.—	Kr. 3.—
b)	„ 20 „ „ „ „	Kr. 7.50	Kr. 4.—
c)	„ 25 „ „ „ „	Kr. 8.50	Kr. 5.—
d)	„ 30 „ „ või üle selle	Kr. 11.—	Kr. 6.—

2) kõigil teistel eelmises (1) punktis tähendamata juhtudel lubade väljaandmisel kestvusega 1—3 päevani:

		Veoautoga veol.	Autobusega veol.
a)	kuni 15 reisija või kaubasaatjatega	Kr. 5.—	Kr. 2.—
b)	„ 20 „ „ „ „	Kr. 6.50	Kr. 3.—
c)	„ 25 „ „ „ „	Kr. 8.—	Kr. 4.—
d)	„ 30 „ „ või üle selle	Kr. 10.—	Kr. 6.—

§ 64². Erimaksust sissetulnud summad kannab ajutine maavalitsus teedekapitali arvele ja neid kasutatakse Maanteede seaduses ette nähtud korras ja alustel.

III.

Samade määruste § 70 täiendatakse p. 6 ja pannakse kogu paragrahv maksma järgmises redaktsioonis:

§ 70. Keelatud on:

1) tarvitada tuletõrje-signaalidega sarnanevaid signaale ja sireene ning vilesid, välja arvatud § 4 p. 3 tähendatud juhud;

2) tarvitada pimestavaid laternaid ja helgiheitjaid teisele sõidukile vastu sõidul;

- 3) autobuse ja üüriautode juhtidel juhtimisel suitsetamine;
- 4) üürisõiduautodele rohkem sõitjaid peale võtta, kui auto registreerimistunnistus ette näeb, sellele juurde arvatud üks sõitja; juhi kõrval istmel ei või üürisõiduautodel aset võtta rohkem kui üks sõitja;
- 5) juttu ajada üüriauto ja autobuse juhiga juhtimise ajal ja
- 6) kõigil jõuvankri juhtidel jõuvankri juhtimisel alkoholi, narkootiliste ainete ja teiste uimastavate vahendite tarvitamine ning ebakaines olekus jõuvankri juhtimine.

IV.

Käesolev määrus hakkab maksma avaldamisega.

Tallinnas, 27. juunil 1934.

Teedeminister O. Sternbeck.

Maanteeade valitsuse direktori k.t. M. Grasberg.

471. Tartu linnatapamaja taksid.

Vastu võetud Tartu linnavolikogult 28. mail 1934.

Alus: Tapamajade ja liha järelevaatuse seaduse § 29.

1. Talliruumide ja loomaaia tarvitamise eest iga terve või alanud 24-tunnilise päeva eest ja igalt loomalt:

Kr.

a) veised	—15
b) pudulojused (vasikad, lambad, kitsed)	—15
c) sead	—15

2. Tapamaja tarvitamise eest loomade tapmiseks iga pea pealt:

a) veised, eluskaal üle 650 kg	2.—
b) „ „ „ 330 „	1.50
c) kariloomad, eluskaal alla 330 kg	1.10
d) vasikad, eluskaal üle 50 kg	—50
„ „ „ alla 50 kg	—40
e) lambad, oinad, kitsed	—40
f) sead, elusalt kaalutud üle 200 kg	2.20
„ „ „ 160—200 kg	2.—
„ „ „ 130—160 „	1.80
„ „ „ 100—130 „	1.30
„ „ „ 65—100 „	1.—
„ „ „ 30—65 „	—50
põrsad kuni 30 kg	—25
g) hobused	1.50

3. Loomade tapmise eest tapamaja teenijate poolt on järgmine täiendusmaks igalt loomalt:

a) veised	—50
b) pudulojused (vasikad, lambad, kitsed)	—25

	Kr.
c) sead, elusalt kaalutud üle 130 kg	1.—
" " " 100—130 kg	—75
" " " 65—100 "	—50
" " " 30—65 "	—50
põrsad kuni 30 kg	—30
d) hobused	1.—
4. Elusa või tapetud looma kaalumise eest:	
iga 10 kg või selle osalt	—01
igalt üksikult korralt mitte vähem kui	—03
5. Sissetoodud liha läbivaatamise eest:	
a) veised, igalt loomalt	1.40
b) vasikad, igalt loomalt	—35
c) lambad, oinad, kitsed	—35
d) sead (ühes trihiinide otsimisega):	
kelle kaal üle 200 kg	2.10
" " 160—200 kg	1.90
" " 130—160 "	1.70
" " 100—130 "	1.20
" " 65—100 "	1.—
" " 30—65 "	—50
põrsad, kelle kaal kuni 30 kg	—25
e) soolatud ja suitsutatud sinkidelt ja sealiha tükkidelt kaaluga mitte vähem kui 4 kg	—15
f) suitsutatud lambaliha läbivaatamise eest igalt poolelt lambalt	—15
6. Tapetud loomade tapamajas hoidmise eest:	
a) pärast tapmist öhtust kuni kella 7 järgmise päeva hommikul maksuta;	
b) üle p. a tähendatud aja iga 24 tunni või selle osa eest:	
veiste eest, igalt loomalt	—10
sigade eest, igalt loomalt	—10
pudulojuste eest igalt loomalt	—05
7. Linna tapamaja hoovi platsil korraldatavale loomalaadale (turule) toodud loomadelt võetakse linnatapamaja kasuks kaaluraha ühes platsi ja lauda- ruumi kasutamisega esimese 24 tunni või selle osa eest järgmiselt:	
igalt veiselt või sealt	—25
igalt vasikalt, lambalt või kitselt	—10

Päevadel, mil loomalaata ei korraldata, võetakse maksu tapamaja hariliku taksi järgi.

Märkus. Eeltoodud taksid, nagu Põllutööministeeriumi loomateravishoiu osakond kirjaga 5. aprillist 1934 nr. 454-2 teatas, on kinnitatud Põllutööministri poolt 1934/1935 majandusaasta peale.

Tartus, 6. juunil 1934. Nr. 1736.

Linnapea A. Tõnisson.

Sekretär A. Mägi.